MIN SJÄL ÄR STILLA INFÖR GUD

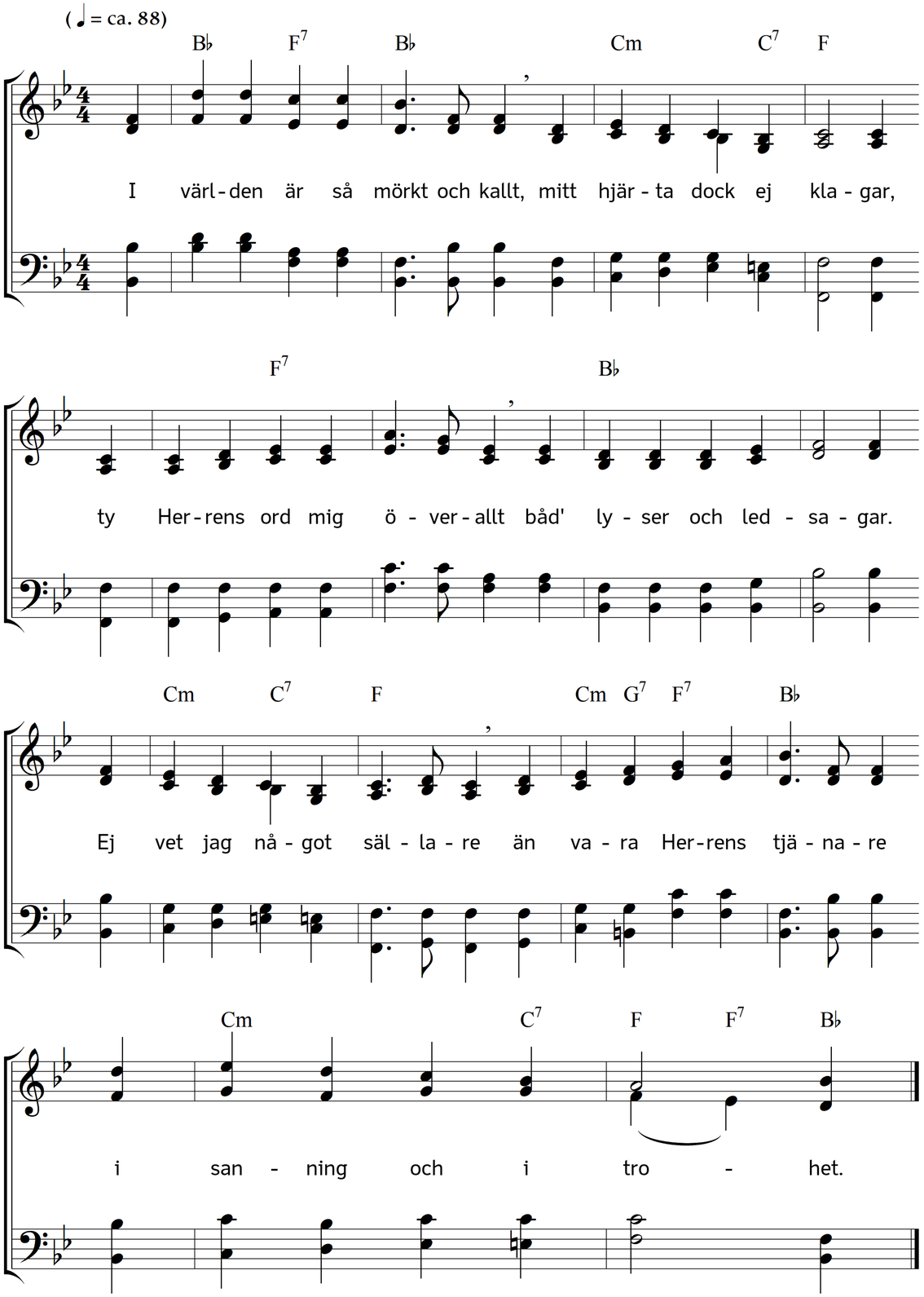

2. Men ack, hur svårt det ofta är
att rätt sitt hjärta stilla,
när sorgen på mitt sinne tär,
och töcknen blicken villa.
Guds väg, så svår, så underlig,
rätt ofta förekommer mig
så mörk, så obegriplig.

3. Hur länge, Herre Gud? Varför?
Skall icke snart det dagas?
Och runt omkring min lott jag hör
av vännerna beklagas.
Slik mödosam och vidrig lott
mig tycks, att Herrens ovän blott,
men icke jag förtjänat.

4. Men Herren, lika mild och god,
vid allt vårt knot vet tiga.
Och den, som blott har tålamod,
får snart se solen stiga.
Helt visst den kommer, Herrens stund,
en gång, och då av skam vår mun
vi töras knappt upplåta.

5. Alltså, min själ, var nöjd och from,
om blott Guds ord är när dig!
Och bida stilla Herrens dom,
tills han med dig blir färdig!
Var trofast! Sist du skall ock få
i härlig skrud för tronen stå
och glatt din sällhet sjunga.

6. Då skall väl denna prövotid
dig kort och flyktig tyckas.
Av bittra minnen skall därvid
din själ ej mer nedtryckas.
Med fröjd din mun du låter opp
och tackar Honom, som ditt hopp
på skam ej låtit komma.

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2016 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/131/